

DLADLA100

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskolája kiállítást és eseménysorozatot szervez az 1916-ban alapított *Cabaret Voltaire* centenáriumának megünneplésére.

A kiállításra projekt-javaslatokat várunk a dla@mke.hu címre minden jelenlegi és volt doktori hallgatóunktól 2016. szeptember 12-ig. A javaslatokból a doktori iskola jelenlegi hallgatói és oktatói választják ki a megvalósítandó műveket.

„Amit dadának nevezünk, az bohóctréfa a Semmiből, amibe minden fontos kérdés belegabalyodik; gladiátorcselekedet; játék az ócska maradókkal; a pózolt moralitás és teljesség kivégzése. A dadaista szereti a rendkívülit, sőt az abszurdot. Tudja, hogy az ellentmondásban az élet győzedelmeskedik, és hogy kora minden megelőző kornál inkább a nemeslelkű megsemmisítését célozza. Üdvözl tehát mindenféle maszkot. Minden bijócskát, amiben félrevezető erő rejlik. A közvetlen és primitív a rendkívüli természetellenesség kellős közepén, mint maga a hihetetlen jelenik meg számára. Mivel az eszmék csődje az ember képét legbensőbb rétegeiig szétszaggatta, patológikus módon az ösztönök és hátterek lépnek elő. Mivel mintha semmiféle művészet, politika vagy vallás nem nőtt volna fel ehhez a gátszakadáshoz, csak a hencegés és a véres póz marad. A dadaista inkább bízik az események őszinteségében, mint a személyek éleselmjűségében. A személyek nála olcsón kaphatók, saját személyét sem kivéve. Már nem hisz a dolgok egy pontból való megragadhatóságában, ennek ellenére még mindig olyannyira meg van győződve minden lény összetartozásáról, egészlegességéről, hogy az önfeloldódásig szenved a disszonanciáktól. A dadaista a kor agóniája és halálmámora ellen harcol. Idegenkedik minden bölcs tartózkodástól, annak kíváncsiságát táplálja, aki még a lázadás legkérdésesebb formájában is vidám örömet érez. Tudja, hogy a rendszerek világa romba dőlt, és hogy a készpénzfizetésre sürgető kor megnyitotta az istenségüktől megfosztott filozófiák selejtáru-végkiárusítását. Ahol a bódétulajdonosok számára a félelem és a rossz lelkiismeret kezdődik, ott kezdődik a dadaista számára a derűs nevetés és a jótékony megnyugvás.”

/Hugo Ball: [Menekülés az időből](#) [Vitéz Ildikó fordítása]/

Budapest, 2016. július 28.

Magyar Képzőművészeti Egyetem
Doktori Iskola